

ΕΤΟΣ Γ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 148

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτίας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Δεκεμβρίου 1881.

Ἀττικὸν Πρόγραμμα τῶν 8 πρὸς τοὺς συμπολίτας.

« Ἐπιτελής καὶ μὴ ἑλληνοκρητῆς ἐν ταῖς ἐξωτερικαῖς σχέσεσι πολιτεία. » Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν τῶν συμπολιτῶν τῶν 8, μὴ δυνθέντες νὰ ἐνοήσωμεν τὴν ἀκριβῆ σημασίαν τῆς λέξεως « ἑλληνοκρητείας » κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῆς ἀκολασίας, ἣν ὀνομάζομεν συνταγματικὴν ἐλευθερίαν, κατ' εὐφημισμὸν βεβχίως, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὀνομάζον τὰς Ἐρινύδας Εὐμενίδας, ἀπηθύονθημεν πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν, ἣτις λίαν ἀρμοδίως προσέτρεφεν ἡμᾶς νὰ μὴ ματαιοπονώμεν ζητοῦντες τὴν ἑλληνοκρητείαν εἰς τὰς νεωτέρας Ἀθήνας, καθότι ἡ λέξις αὕτη παράγεται ἐκ τοῦ Ἑλλήνος, υἱοῦ τοῦ Δευκαλίωνος.

« Καὶ φησὶ κατὰ τὴν ἐσωτερικῶν διαχειρίσεων τῆς ἐξουσίας » ὅπως διακρίθη βεβχίως τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐξουσίας ἡμῶν, ἣτις εἶναι σπουδαιοτάτη.

« Κατέρριψε τὸ γόητρον καὶ ἀνέτρεψε τὴν πεποιθήσιν » καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελπιστικὴν ταύτην φράσιν, προστίθεται « Κατέπεσε τὸ γόητρον » « ἐξέλειπεν ἡ πεποιθήσις » ἀλλ' ἀπᾶς κατάρριφθὲν τὸ γόητρον, ἦτο δυνατόν νὰ μὴ καταπέσῃ; Ἄλλω; δ' ἔχει περὶ τῆς πεποιθήσεως, καθότι ἐκείνη ἀνατραπέτα ἐδύνατο νὰ μὴ ἐκλείψῃ, ὡς δὲν ἐκλείπουν καὶ οἱ Κ^ο Κουμουνοῦρος καὶ Τρικούπης πολλαίαις ἀνατραπέντες.

« Τὰ οικονομικὰ τοῦ Κράτους διεσπαρήθησαν » Τὰ χρήματα ἀναμφιβόλως ἐννοοῦσιν οἱ 8.

« Δαπάνη δικασίων ἐκπομπῶν, πρὸς ὧν τὴν ἐξεύρεσιν προεξωφλήθησαν οἱ ἰδρώτες τῆς τε παρούσης καὶ δύο διαδόχων γενεῶν, κατέλιπε σποδὸν χρῆζουσιν ἐτέρας δαπάνης πρὸς τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῆς. » Ἴδου λοιπόν, Κύριοι Ἀσκληπιᾶδες καὶ βικτηριολόγοι, ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς καταθλιψίας τὴν πόλιν ἐπιδημίας κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἢ « ἐκ προεξωφλήσεως » συμπύκνωσις τῶν ἰδρωτῶν τῆς τε παρούσης καὶ δύο διαδόχων γενεῶν μὴ χειρότερη.

Οἱ Κύριοι 8 προλέγουσιν, ὅτι « ἡ ἐκκαθάρισις τῆς σποδοῦ ἦν κατέλιπεν ἢ δαπάνη τῶν 200 ἐκπομπῶν χρῆζει νέας δαπάνης » ἀπόκειται ὅμως εἰς τὸν κ. Χρηστομάνον, πρὸ τῆς κατὰ τὴν τῆς νέας δαπάνης, ν' ἀποφυνθῇ, ἐὰν καὶ τῆς ἐκκαθάρσεως τῆς σποδοῦ εἶναι δυνατόν νὰ παρῇ ἄλλο τι, ἢ « σποδὸς ἐκκαθαρισμένη. »

Εἰς ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ.

Κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ἰπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν περὶ ἐξετάσεων διὰ τὴν ἐπὶ ἑξ μῆνης ἐθελουσίαν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν, οἱ κατὰ τὰς ἐξουσίας θέλουσιν ἐξετάζεσθαι εἰς πολλὰ καὶ διάφορα Π. χ. ἐπὶ τῆς βιομηχανίας

« Εἰς τὰς ἐν χρήσει πρώτας ὕλαις εἰς τὴν βιομηχανίαν εἰς ἣν ἀσχολεῖται ὁ ὑποψήφιος. »

ἐπὶ τῆς γεωργίας

« Εἰς τὰ ἐν χρήσει γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ εἰς τὸν τρόπον πρὸς διατήρησιν τῶν προϊόντων. »

ἐπὶ τῆς ναυτιλίας

« Εἰς τὰ περὶ ἐμπορίου »

ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου

« Είς τὰ ἀφορώντα εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν διχακρτύρῃσιν τῶν συναλλαγματοῦν. »

ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν

« Εἰς τ' ἀφορώντα τὴν γέννησιν, τὸ βάπτισμα καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰς δέκα ἐντολάς. »

Φινταζόμεθα ἀπὸ τοῦδε τὰς ἐξῆς ἐξετάσεις :

— Τί ἔργον κάμνετε ; ἐρωτᾷ ὁ ἐξεταστής (ταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει.)

— Εἶμι γαλακτοποιός.

— Ποῦτι εἶμι αἱ πρῶτοι ὄλκι τοῦ ἐπαγγέλματός σας.

— Τὸ ἀλευρί, ὁ ἀσβέστης, τὸ νερόν καὶ ἐνίοτε τὸ γάλα.

— Πολὺ κελὰ καὶ αὐτὰ αἱ τέσσαρες ὄλκι τί ἀποτελοῦν;

— Δὲν ἤξεύρω...

— Ἀνόητε! τέσσαρες ὄλκι ἀποτελοῦν μίαν ἱππαρχίαν.

Εἰς τὴν γεωργίαν δὲ ἐρωτᾷται ὁ ὑποψήφιος :

— Πῶς γίνονται πλέον κερποφόροι οἱ ἀγροί ;

— Τοὺς... (ὁ ὑποψήφιος διστάζει.)

— Ἐμπρός!

— Τοὺς ρίπτομεν κάθε τόσο... τὰ συμπεράσματα τοῦ ἱατροσυνοδρίου.

— Καὶ ποῦ εἶνε τὰ γεωργικὰ ἐργαλεία ;

— Αἱ ἀξίνι, τὰ πτύξ, αἱ δίκελλαι...

— Καὶ τί ἄλλο ;

— Δὲν ἤξεύρω ἄλλο.

— Καὶ τὰ ὄπλα Γαρά, κουτέ. Τί θὰ τὰ κάμωμεν τόσα ποῦ ἔχομεν εἰς τὰς ἀποθήκας ;

Εἰς τὴν ναυτιλίαν :

— Εἰξεύρεις τί εἶνε τὸ ἔρμα ;

— Οὔτε τὰ ἔρμα, οὔτε τὰ σκότεινα ζεύρω.

— Ἡ σαβοῦρα, μωρὲ βλάκα ;

— Ἄ, ἡ σαβοῦρα !... ὅταν ἡ βάρκα μου εἶνε ἀδεικνή, καὶ πᾶρω τοῦ λόγου σας μέτα, τότε ἐσεὶς εἶσθε ἡ σαβοῦρα.

Εἰς τὸ ἐμπόριον :

— Ποῦτος ἐκδίδει τὰς συναλλαγματοῦν καὶ ποῦτος τὰς διχακρτύρεται ;

— (Μετὰ μειδιάματο καὶ παρησίας). Τὰς συναλλαγματοῦν ἐκδίδω ἐγὼ καὶ τὰς διχακρτύρεται ὁ κ. Διάγγελος.

Εἰς τὰ θρησκευτικά :

— Τίς ἐβάπτιστε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν ;

— (Μετὰ ὄριμον ἀκρίβη). Ὁ ἀνάδοχός του !

— Πολὺ κελὰ. Καὶ πόσαι εἶνε αἱ δέκα ἐντολάι ;

— Ὁκτώ.

— Εἰπέ μοι τὴν ἐβδόμην ἐντολήν.

Ὁ ὑποψήφιος ζῦσι τὴν κερκλήν.

— Δὲν τὴν ἐνθυμοῦμαι.

Ὁ ἐξεταστής :

— Οὐτ' ἐγὼ. (Πρὸς τὸ ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς). Τὴν ἐνθυμεῖσθε σε, λοχαγέ ;

Ὁ λοχαγὸς-σοβαρός :

— Νὰ φέρη τις τὸ σχῆμα πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του !

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἐκ τοῦ φιλότου Τηλεγράφου :

« Ἡ νομαρχία ἔχει λίαν βυθίαις ρίζας ἐν ταῖς καρδίαις τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας τῶν Ἰταλῶν. »

Ἄν τὸ ἐγνωρίζεν ὁ Κκαλιμάδας, ὁ Λυμπεράκης καὶ οἱ ἄλλοι πρῶτον καὶ νῦν νομαρχαὶ τοῦ Κράτους, ἀμέσως θὰ τὸ ἐκινούσαν διὰ τὴν Ἰταλίαν!...

Σχέδιον προγράμματος Συλλόγου Βύρωνος.

Νὰ μεταβῇ αὐθις ἡ τριμελής ἐπιτροπὴ τοῦ Βύρωνος εἰς Μεσολόγγιον καὶ φωτογραφηθῆσιν τὴν θέσιν τῶν φωτογραφηθέντων ἀγνωστων ἀξιωματικῶν.

Τὸ Αἰτωλικὸν εἶνε νέε Κκαλιφορνία ἀφοῦ τὸ τσερότο γίνεταί χροστάφι. Δι' αὐτὸ φίνεταί ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως καὶ ὁ κ. Τρικούπης.

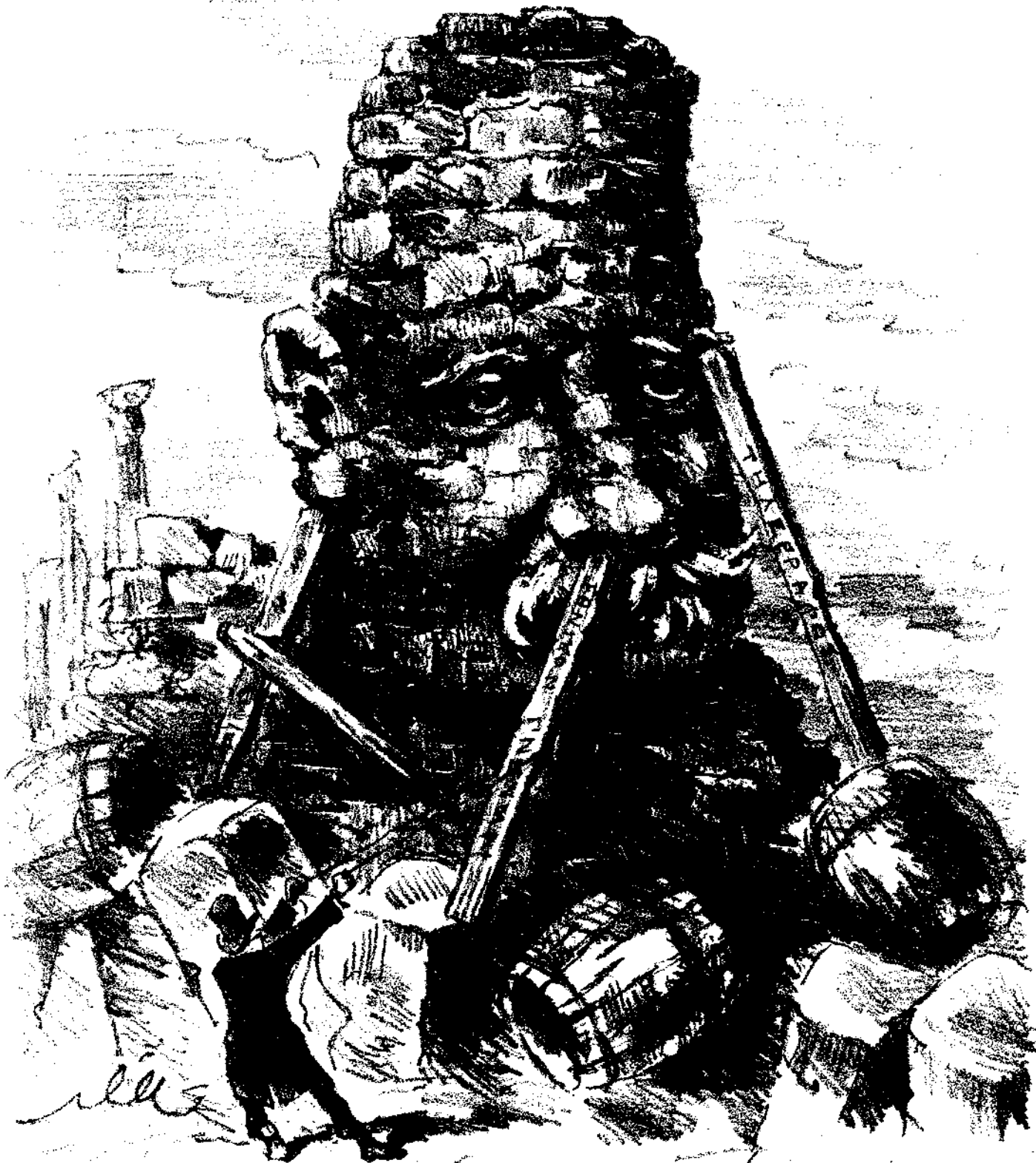
Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Θεσσαλίας γράφοντος περὶ ἱπποφορβείου :

« Αἱ 400 φορβάδες θὰ τοποθετηθῶσιν ἐν τῇ 5 ἔλῃ, ἕκαστος δὲ στρατιώτης θὰ περιποιηθῆται τέσσαρας φορβάδας! »

Ὅλιγοὶ οἱ καβαλιέροι καὶ πολλὰ αἱ δάμαι, μὰς φαίνονται.

« Ὁ Τύρκαχος εἶνε ἡκιστα πούσφορος πρὸς εὐδῶσιν ἱπποφορβείου, διότι θὰ ἦνε ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ τὴν διαθέσιν τῶν Τούρκων στρατιωτῶν, οἵτινες ἀκόπως θὰ δύνανται καὶ φορβάδας καὶ πώλους νὰ κλέπτωσι, καὶ τὰς κόρας νὰ... κλπ. »

Αἱ κόραι αἱ τρέχουσι τὸν τοιοῦτον κίνδυνον θὰ ἦνε βεβήκως αἱ θυγατέρες τῶν φορβάδων! Οἰκτιροῦμεν τὰς μητέρας ἀπὸ καρδίας !

Ο ΝΕΟΣ ΣΑΜΨΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΕΡΕΪΠΗΘ.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1882, υπό *Ειρηναίου Ἀσωπίου*. — Έτος δέκκτον ἕκτον. Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Περνασσού», 1881.

Ἡ ἐλαφρὰ καλουμένη φιλολογία εἶναι πολὺ σπουδαιότερα ἢ ὅσον νομίζουσιν οἱ σχολαστικοί, ἢ οἱ ἐπιπολιώως κρίνοντες. Εἶναι αὕτη ἡ μόνη ἀνάγκωσις πολλῶν προσώπων εὐπαιδευτῶν καὶ φιλομούσων, τὰ ὅποια, εἴτε ἐνεκα τῶν ποικίλων ἀσχολιῶν των, εἴτε ἐνεκα ἄλλων αἰτίων, δὲν ἔχουσι καιρὸν ν' ἀσχολῶνται συστηματικώτερον εἰς φιλολογικὰς, ἱστορικὰς, καλλιτεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ἀναγνώσεις. Ὁ Κ. Ἀσωπίος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐκλέγει καὶ διακρίνει τὴν ὕλην ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του. Εἰς αὐτὸν δὲ βεβκίως ἀφείλεται τὸ ἐν γένει γλαφυρὸν καὶ ἡ τυπογραφικὴ ἐντέλεια, ἀτινα ἐπικρατοῦσιν εἰς τὴν ἐκ 470 σελίδων συγχειμένην βίβλον αὐτοῦ. Εἰδικῶς τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀσωπίου γεγραμμένα φέρουσι τοὺς γνωστοὺς χαρακτηρὰς τοῦ διακεκριμένου τούτου λογίου, ἥτοι τὴν πολυμαθειαν, τὴν ἐν πᾶσι φιλοκλίαν, τὴν ποικιλίαν, τὴν εὐφράδειαν, τὸ μετὰ λεπτότητος εὐτράπελον. Καθόλου δὲ, σπεύδομεν νὰ τὸ εἰπωμεν, τὸ *Ἡμερολόγιον* τοῦ Κ. Ἀσωπίου εἶναι λίαν διδακτικόν. Παρκτηρεῖται δὲ κατ' ἕτος πρόοδος περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης, ἐφ' ὅσον ὁ Κ. Ἀσωπίος πείθεται, ὅτι τὸ ὁσημέρι ἀναπτυσσόμενον δημόσιον πνεῦμα ἀπικτεῖ καὶ ἐν ταῖς διασκευαστικαῖς αὐτοῦ ἀναγνώσεσιν ὕλην θρεπτικωτέραν. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην πιστεύομεν, ὅτι κατὰ τὸ ἐλευτόμενον ἔτος, ὁ φιλόκαλος λόγιος θέλει μᾶς παρουσιάσει ἔργον τέλειον κατὰ τὸν τύπον τῶν γερμανικῶν μάλιστα *Ἡμερολογίων*, ἀτινα περιέχουσι πλήρη ἐπιθεώρησιν ἀπάσης τῆς πολιτικῆς, φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου κατὰ τὸ διεληθὲν ἔτος. Ὅπωςδὴποτε ἡ λαμπρὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπιτυχία ἐγγυᾶται ἡμῖν ἀβξουσιν πάντοτε πρόοδον εἰς τὸ μέλλον.

Κύριός τις θυμαῖζει τοὺς ὀδόντας γνωστῆς κυρίας, ἐν ζυνοῖς ὅτι εἶνε ψευδεῖς καὶ ὅτι ἠγοράσθησιν παρὰ τοῦ ὀδοντοῦχτροῦ πρὸς εἰκοσι φράγκα ἕκαστος.

— Τί ὠρξικὸν δόντικ! εἶνε τριάντη δύο μικροκρίτρια!

— Θέλετε νὰ εἰπῆτε τριάντη δύο νεπολεόνικ, τῷ ἀπαντᾶ ὁ πρὸς ὃν ἀπετείνετο.

Ἐκ τῆς *Μαρτινείας* τῆς Τριπόλεως.

«Ἡ πεσοῦσα βροχὴ μετςχημάτισε τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως μας εἰς πηλόγ.»

Καὶ μίαν ὑπογραφήν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ἀνατῶν τῶν δημοσιευθεισῶν παρ' ἡμῶν τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδι.

«Ὑποσημειοῦμαι εὐλαβέστατος ὁ μικρὸς καὶ παντοπώλης

Γ. Μανέτας».

Εἰς τὸν χορὸν τῶν Περνασσιδέων:

Μήτηρ καὶ κόρη.

— Ἴδου ὁ πέμπτος καβκλιέρος, ποῦ μὲ ζητεῖ καὶ μὲ ἐμποδίζεις νὰ χορεύσω.

— Δὲν πρέπει νὰ χορεύσης ἢ μὲ πρόσωπον βρωτύτου.

— Διατὶ τὸ παρελθὸν ἔτος μὲ ἀφινες νὰ χορεύω μὲ ὅλον τὸν κόσμον;

— Τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ πατήρ σου δὲν εἶχε λάθει τὸ πρᾶσιμον τοῦ Σωτήρος.

«Ἄν διελθετε τὴν ὁδὸν Ἐρμού, μὴ λησμονήσατε νὰ εἰσελθετε εἰς τὸ πᾶσιγμα τοῦ γνωστοῦ εἰς ὅλας τὰς Ἀθήνας ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΟΥ

Π. ΛΑΜΠΙΚΗ

καὶ θὰ μείνετε ἐκθαμβοί, βλέποντες ὅλην τὴν πλουσίαν καὶ φιλόκαλον γαίην τῶν ὠραιότερων ὑφαμάτων τοῦ σαρμού, ἀτινα τῷ ἐκομίσθησαν ἐξ ἑκ Παρισίων. Ἄν σὰς πλησιάσῃ δὲ ὁ ἠδύλαλος κ. Λαμπίκης μὲ τὸ γλαυκὸν μειδίαμα τοῦ κόσμου καὶ μὲ τὴν κοπιωτέραν φιλίαν, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ στέ τον νὰ σὰς κόψῃ, τὰ ὠραιότερα ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ, μὲ ὅποια δύνασθε νὰ παρουσιασθῆτε εἰς τὸν κόσμον εὐπρόσωποι κατὰ τὰς πρώτας γιζούσας ἐορτάς.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.